

אורחים. דהות רשו בפני עצמה, ולא עם אינון דקבעין לה חובה עמהון, בלא חתן דילה. ובכל שעתא דבר נש מצלי, קדשא בריה הוא אקדים ונטר ליה. ורזא דמלה, (בראשית כד) והאיש משתאה לה. ולית איש, אלא קדשא בריה הוא. הךא הוא דכתיב, (שמות טו) וי איש מלחמה. (בראשית כד) ויהי הוא טרם פלה לדבר והנה רבקה יוצאת, פגון (זכריה ט) ויצא פברק חצו.

ואי תימרון, דהא אוקמוה רבנן, לעשרה קדמא שכינתא ואתנא, לאחד עד דיתבי. לעשרה דהיא י' קדמה ה'. לאחד דאיהו ו', עד דיתבי, לא אתנא לגביה ה' תננינא. ורזא דמלה, דבאתר דלית תמן י"ה, לא אתנא תמן ה'. ומאן דבעי ליחדא אתוון, צריף בתחנה ובתחנוני. ובגין דא, (דברים א) ואתחנן אל יי, באדנ"י לשכינתא בתחנונים. ולקודשא בריה הוא ברחמי, עד הךא.

את הפכש האחד תעשה בכקר ואת הפכש השני תעשה בין הערבים. דאיהו רזא דכבשי דרחמנא, דאוקמוה עליהו רבנן, גבי כבשי דרחמנא למה לה. אלא מלין דיהון תחות פכשוני דעלמא, יהון מכוסין תחות לבושך. מה לבוש איהו מכסה על גופא, אוף הכי צריף לכסא רזין דאורייתא. כל שפן רזין דקרפנין, דאינון פגוונא דקריבו דאתתא לגבי בעלה.

ומה קריבו דתרווייהו צריף באתפסא. אוף הכי צריף קרבן לכסא לון, מבני עריין רשיעיא חצופין, דלית לון בשת פנים ולא ענוה. וכמה מיני ממזרין אינון, בני עריות, בני נדה, דנד ה' מנה, ואשתכח באתרה. שפחה בת אל נכר זונה. והאי איהו רזא, (משלי ל) תחת שלש רגזה ארץ וגו', תחת עבד פי ימלוך ונבל פי ישבע לחם ושפחה כי תירש גבירתה. דנד ה' מאתרה, דאיהי מטרוניתא, יצר הטוב. ועאלא באתרהא שפחה יצר הרע.

שלוש רגזה ארץ וגו', תחת עבד פי ימלוך ונבל פי ישבע לחם ושפחה כי תירש גבירתה. שפחה ה' ממקומה, שהיא המלכה, יצר הטוב, ונכנסה במקומה שפחה, יצר הרע.

אותם שקובעים אותה חובה עמם, בלי החתן שלה. ובכל שעה שאדם מתפלל, הקדוש ברוך הוא מקדים ושומר אותו. וסוד הדבר - (בראשית כד) והאיש משתאה לה. ואין איש אלא הקדוש ברוך הוא, זהו שפתוב (שמות טו) ה' איש מלחמה. (בראשית כד) ויהי הוא טרם פלה לדבר והנה רבקה יצאת, כמו (זכריה ט) ויצא פברק חצו.

ואם תאמרו שהרי פרושה רבותינו, לעשרה מקדימה השכינה ובאה, לאחד עד שישב. לעשרה שהיא י' קדמה ה'. לאחד שהוא ו', עד שישב לא באה אליו ה' שנית. וסוד הדבר - שבמקום שאין שם י"ה, לא באה אליו ה'. ומי שרוצה ליחד אותיות, צריף בתחנה ובתחנונים. ולכן (דברים א) ואתחנן אל ה', באדנ"י לשכינה בתחנונים, ולקדוש ברוך הוא ברחמים. עד כאן.

את הפכש האחד תעשה בכקר ואת הפכש השני תעשה בין הערבים. שהוא סוד של סתרי הרחמן, שבארו עליהם רבותינו, גבי סתרי הרחמן למה לה? אלא דברים שיהיו תחת סתרי העולם, יהיו מכסים תחת לבושך. מה לבוש מכסה על הגוף, גם כן צריף לכסות סודות התורה. כל שפן סודות הקרבנות, שהם כמו קרבת אשה לבעלה.

ומה קרבתם צריכה במכסה, גם כן צריף קרבן לכסות אותם מבני עריות רשעים חצופים, שעין להם לא בשת פנים ולא ענוה. וכמה מיני ממזרים הם: בני עריות, בני נדה, שנד ה' ממנה ונמצאת במקומה, שפחה בת אל נכר זונה. וזהו סוד (משלי ל) תחת שלוש רגזה ארץ וגו', תחת עבד פי ימלוך ונבל פי ישבע לחם ושפחה כי תירש גבירתה. שפחה ה' ממקומה, שהיא המלכה, יצר הטוב, ונכנסה במקומה שפחה, יצר הרע.

וְרָא דְמִלָּה, (ויקרא יד) פִּנְגַּע נִרְאָה לִי בְּבֵית, הֵינּוּ דָם פִּנְגַּע נִרְאָה לִי בְּבֵית, הֵינּוּ דָם טָמֵא שֶׁל נְדָה. וְמָה שֵׁם (שם יג) וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שְׁבַעַת יָמִים - אַף כֹּף (שם טו) שְׁבַעַת יָמִים תִּהְיֶה בְּנִדְתָּהּ. אֲשֶׁרִי אוֹתָם אֵיבָרִים שְׁמֵתְקַדְשִׁים בְּשַׁעַת תְּשִׁמִּישׁ, שֶׁהֵם עֲצֵי הָעוֹלָה שְׂאוֹחִזִים בָּהֶם אֲשִׁים קְדוֹשׁוֹת, שֵׁם יְהו"ה שְׂאֹחוֹז בְּאֲשִׁים שְׁלֵהֶם, וְלִכֵּן (ישעיה כד) בְּאוֹרִים כִּפְדוּ ה'. עַל זֶה נִסְתְּרוֹת ה', הֵינּוּ אֶת הַכֹּפֶשׁ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בִּבְקָר וְאֶת הַכֹּפֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים.

שְׁלִימוֹ דְקָרָא, וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֵלֶת. זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּאֵנְגִיד מִמּוֹחִיָּה, טָפָה סֵלֶת נִקְיָה בְּלֹא פְסוּלֶת. וְאִיהִי רְמִיזָא בְּאֵת י' מִן אֲדֻנְי, כְּלִילָא בְּעֵשֶׂר סְפִירָאן. דְּאִיהִי בְּלוּלָה בְּשִׁמּוֹן כְּתִית רְבִיעִית הֵהִיִן. וְאִיהִי בְּלוּלָה, בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּתַלְמוּד, בְּקַבְלָה.

יְחֻזְקָאֵל בְּד חָמָא שְׁכִינְתָא מַגּוּ קְלִיפִין, חָזָא עֲמָה עֵשֶׂר סְפִירָאן. בְּלֹא פְרוּדָא כָּלֵל. וְאֵלִין אֵינּוֹן מוֹחָא, מַלְגוּ, כְּלָהוּ חָזָא לוֹן מַגּוּ נְהַר כְּבָר דְּלִתְתָא, אִיהִי (תהלים סח) רָכַב אֱלֹהִים רְבוּתִים, כָּל רְבוּא עֵשֶׂר אֲלִפִין, רְבוּתִים כ' אֲלֶף, אֲפִיק תְּרֵי שְׂאִינּוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוּ תִמְנֵי סָר, בְּחוּשְׁבֹן ח"י עֲלִמִין. דְּכִלִּיל עֵשֶׂר סְפִירָאן, דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּט"ט מִן מְטַטְרוֹן. ט"ט מִן טַטְפַת, וְאֲתַמַּר בִּיה (דברים ו) וְהָיוּ לְטַטְפַת בֵּין עֵינֵיךָ. מָאן עֵינֵיךָ. אֵלִין לְעִילָא, דְּאֲתַמַּר בְּהוּ (יחזקאל א) נִפְתַּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲרָאָה מְרָאוֹת אֱלֹהִים. מָאן מְרָאוֹת. אֵלִין אֵינּוֹן עֵשֶׂר מְרָאוֹת דְּמְטַטְרוֹן, דְּחָזָא כְּשֶׁרְגָא בְּגוּ עִשְׂשִׁיתָא. תַּשַּׁע בְּאֲתַגְלִיָּא, וְחַד סְתִים.

בְּעִשְׂשִׁית, תַּשַּׁע בְּגִלּוּי וְאֶחָד בְּנִסְתָּר. מְרָאָה אֶחָד, שְׁהוּא מְרָאָה רָאוּן מְאֵלוּ עֵשֶׂרָה, זְהוּ שְׁנַאֲמַר בּוּ, וּמִמְעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רָאשֵׁם כְּמִרְאָה אֶבְן סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶף. וְאֵף עַל גַּב דְּאֲתַפְרֵשׁ לְעִילָא, צְרִיף לְחַדְתָּא עֲלִיהּ מַלִּין דְּחַדוּשִׁין.

וְרָא דְמִלָּה, (ויקרא יד) פִּנְגַּע נִרְאָה לִי בְּבֵית, הֵינּוּ דָם פִּנְגַּע נִרְאָה לִי בְּבֵית, הֵינּוּ דָם טָמֵא שֶׁל נְדָה. וְמָה שֵׁם (שם יג) וְהִסְגִּירוּ הַכֹּהֵן שְׁבַעַת יָמִים - אֲשֶׁרִי אוֹתָם אֵיבָרִים שְׁמֵתְקַדְשִׁים בְּשַׁעַת תְּשִׁמִּישׁ, שֶׁהֵם עֲצֵי הָעוֹלָה, דְּאֵחִידָן בְּהוֹן אֲשִׁין קְדִישִׁין, שֵׁם יְהוָה דְּאֶחִיד בְּאֲשִׁין דְּלֵהוֹן. וּבְגִין דָּא (ישעיה כד) בְּאוֹרִים כִּפְדוּ יִי עַל כֵּן כִּבְשִׁי דְרַחֲמָנָא, הֵינּוּ אֶת הַכֹּפֶשׁ הָאֶחָד תַּעֲשֶׂה בִּבְקָר וְאֶת הַכֹּפֶשׁ הַשֵּׁנִי תַעֲשֶׂה בֵּין הָעֲרָבִים.

שְׁלִימוֹ דְקָרָא, וְעִשְׂרִית הָאֵיפָה סֵלֶת. זַכָּאָה אִיהוּ מָאן דְּאֵנְגִיד מִמּוֹחִיָּה, טָפָה סֵלֶת נִקְיָה בְּלֹא פְסוּלֶת. וְאִיהִי רְמִיזָא בְּאֵת י' מִן אֲדֻנְי, כְּלִילָא בְּעֵשֶׂר סְפִירָאן. דְּאִיהִי בְּלוּלָה בְּשִׁמּוֹן כְּתִית רְבִיעִית הֵהִיִן. וְאִיהִי בְּלוּלָה, בְּמִקְרָא, בְּמִשְׁנָה, בְּתַלְמוּד, בְּקַבְלָה.

יְחֻזְקָאֵל בְּד חָמָא שְׁכִינְתָא מַגּוּ קְלִיפִין, חָזָא עֲמָה עֵשֶׂר סְפִירָאן. בְּלֹא פְרוּדָא כָּלֵל. וְאֵלִין אֵינּוֹן מוֹחָא, מַלְגוּ, כְּלָהוּ חָזָא לוֹן מַגּוּ נְהַר כְּבָר דְּלִתְתָא, אִיהִי (תהלים סח) רָכַב אֱלֹהִים רְבוּתִים, כָּל רְבוּא עֵשֶׂר אֲלִפִין, רְבוּתִים כ' אֲלֶף, אֲפִיק תְּרֵי שְׂאִינּוֹן, אֲשֶׁתְּאָרוּ תִמְנֵי סָר, בְּחוּשְׁבֹן ח"י עֲלִמִין. דְּכִלִּיל עֵשֶׂר סְפִירָאן, דְּאֲתַלְבֵּשׁ בְּט"ט מִן מְטַטְרוֹן. ט"ט מִן טַטְפַת, וְאֲתַמַּר בִּיה (דברים ו) וְהָיוּ לְטַטְפַת בֵּין עֵינֵיךָ. מָאן עֵינֵיךָ. אֵלִין לְעִילָא, דְּאֲתַמַּר בְּהוּ (יחזקאל א) נִפְתַּחוּ הַשָּׁמַיִם וְאֲרָאָה מְרָאוֹת אֱלֹהִים. מָאן מְרָאוֹת. אֵלִין אֵינּוֹן עֵשֶׂר מְרָאוֹת דְּמְטַטְרוֹן, דְּחָזָא כְּשֶׁרְגָא בְּגוּ עִשְׂשִׁיתָא. תַּשַּׁע בְּאֲתַגְלִיָּא, וְחַד סְתִים.

בְּעִשְׂשִׁית, תַּשַּׁע בְּגִלּוּי וְאֶחָד בְּנִסְתָּר. מְרָאָה אֶחָד, שְׁהוּא מְרָאָה רָאוּן מְאֵלוּ עֵשֶׂרָה, זְהוּ שְׁנַאֲמַר בּוּ, וּמִמְעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רָאשֵׁם כְּמִרְאָה אֶבְן סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶף. וְאֵף עַל גַּב דְּאֲתַפְרֵשׁ לְעִילָא, צְרִיף לְחַדְתָּא עֲלִיהּ מַלִּין דְּחַדוּשִׁין.

בְּעִשְׂשִׁית, תַּשַּׁע בְּגִלּוּי וְאֶחָד בְּנִסְתָּר. מְרָאָה אֶחָד, שְׁהוּא מְרָאָה רָאוּן מְאֵלוּ עֵשֶׂרָה, זְהוּ שְׁנַאֲמַר בּוּ, וּמִמְעַל לְרַקִּיעַ אֲשֶׁר עַל רָאשֵׁם כְּמִרְאָה אֶבְן סַפִּיר דְּמוֹת כֶּסֶף. וְאֵף עַל גַּב שְׁנַפְרֵד לְמַעְלָה, צְרִיף לְחַדְשׁ עֲלִיוּ חַדוּשִׁים.

אמר קדשא ברין הוא, למשריין דלעילא, מאן דמצלי, בין יהא גבור, בין יהא חכם, בין יהא עשיר. בזכוון גבור. חכם בתורה. ועשיר במצות. לא ייעול בהיכלא דא צלותיה, עד דתחזון ביה סימנין אלין, דיהב גרמיה ביה תקונין דילי. ובגין דא אוקמוהו מארי מתניתין, אם הרב דומה למלאך יי צבאות תורה יבקשו מפיהו. למאן דיהא רשים באלין סימנין בלבושיה, תקבלון צלותיה. סימנא חדא דיהא רשים בצלותיה, בתכלת, בכנפי מצוה ציצית. דאיהו דמי לרקיע, דאיהו מטטרון. דיוקנא דיליה, תכלת שבציצית.

ובגין דא, שיעור הציצית אוקמוהו רבנן, טלית שהקטן מתפסה בה ראשו ורובו. והאי איהו דאתמר ביה, (ישעיה יא) ונער קטן נוהג בם. והאי איהו נוהג בארבע חיון, דאינון ארבע, ואיהו כליל (מלכים א י) שש מעלות לכסא, דאינון ו'. ובגין דאיהו כליל עשר, מתלבשין ביה עשר ספיראן, י'. וביה הוה אתחזי קדשא ברין הוא בשכינתיה, דאיהי כלילא מעשר ספיראן, לנביאי. ומסטרא דשכינתא דאיהי עשירא, תכלת שבציצית, איהו תכלת דכל גוונין.

דאיהי תכלית די ספיראן. וביה (שמות ט) ותכל כל עבודת אהל מועד. ואיהי לשון פלה. הדא הוא דכתיב, (במדבר ז) ויהי ביום פלת משה להקים את המשכן. ואוקמוהו רבנן, פלת כתיב, ואיהו תכלת דשרגא, דאכיל תרבין ועלוון.

ועליה אמר יחזקאל (יחזקאל א) דמות כמראה אבן ספיר דמות פסא. סגולה דהאי אבן, מאן דירית לה, לא שלטא נורא דגיהנם עליה. לית נורא בעלמא מקלקל לה, ולא כל מיני מתכות. כל שפן מצי, דלא מזיקו לה. מאן דירית לה, אתקיים ביה (ישעיה מג) כי תעבור במים

אמר הקדוש ברוך הוא למחנות שלמעלה: מי שמתפלל, בין שיהיה גבור, בין שיהיה חכם, בין שיהיה עשיר; בזכויות גבור, חכם בתורה, ועשיר במצוות - לא תפגס תפלתו בהיכל זה עד שיראו בו סימנים אלו, שנתן עצמו בו תקונים שלי. ומשום זה פרשוה בעלי המשה, אם הרב דומה למלאך ה' צבאות, תורה יבקשו מפיהו. למי שיהיה רשום בסימנים הללו בלבושו, תקבלו תפלתו. סימן אחד שיהיה רשום בתפלתו, בתכלת בכנפי מצוה ציצית, שהוא דומה לרקיע, שהוא מטטרון. דמותו תכלת שבציצית.

ומשום זה שיעור הציצית פרשוהו רבותינו, טלית שהקטן מתפסה בה ראשו ורובו. וזהו שנאמר בו (ישעיה יא) ונער קטן נוהג בם. וזהו נוהג בארבע חיות, שהם ארבע, והוא כולל (מלכים א-י) שש מעלות לכסא, שהם ו'. ומשום שהוא כלול עשר, מתלבשים בו עשר ספירות, י'. ובו נראה הקדוש ברוך הוא בשכינתו, שהיא כלולה מעשר ספירות - לנביאים. ומצד השכינה, שהיא עשירית, תכלת שבציצית, היא תכלת של כל הגונים.

שהיא תכלית של עשר ספירות, ובו (שמות ט) ותכל כל עבודת [משפן] אהל מועד, והיא לשון פלה. זהו שפתוב (במדבר ז) ויהי ביום פלת משה להקים את המשכן. ופרשוהו רבנן, פלת כתיב, והיא תכלת הנור, שאוכלת חלבים ועולות.

ועליו אמר יחזקאל, דמות כמראה אבן ספיר דמות פסא. סגלת האבן הזו, שמי שירש אותה לא שולטת בו אש הגיהנם. אין אש שמקלקלת אותה ולא כל מיני מתכות, כל שפן שהמים לא מזיקים אותה. מי שירש אותה, מתקיים בו (ישעיה מג) כי תעבר במים

אתף אני וגו'. וכל עלאין ותתאין דסטרא אתרא דחלין מגיה. תכלת דימא בגיניה אתמר, פי תעבור במים אתף אני. דבסגולה דא, (שמות טו) סוס ורוכבו רמה בים, דא ממנא דמצרים.

מגוון דא, דחלין עלאין ותתאין. משריין דימא דחלין מגיה. ומשריין דרקיעא דאיהו תכלת, מגיה דחלין. משריין דתכלת (ס"א ומשריין דרקיעו ומשריין) דנורא דגיהנם דחלין מגיה.

והאי תכלת (דף רכ"ז ע"א) איהו דין. דינא אדנ"י. דינא דמלכותא דינא ותריין גוונין רשימין בטלית, חד חוור, וחד תכלת. ועל תריין גוונין אלין אתמר, (שמות כד) ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר. לובן דספיר. דאיהו כליל בתריין גוונין, רחמי ודינא, חוור ואוקם. אוקמו דתכלת. ועל תריין גוונין, רמיזו רבנן, מאימתי קורין את שמע בשחרית, משפיר בין תכלת ללבן. למיהוי ברפא דמלפא, קריאת שמע, יחודא דקודשא בריה הוא, כליל מתריין גוונין אלין, דאינון יהו"ה אדנ"י, רחמי ודינא. כגוונא דקודשא בריה הוא כליל ב' גוונין, יהו"ה אדנ"י למיהוי רחמי ודינא, כפא דין וכפא רחמים. (מטטרון).

במראה אבן ספיר דמות פסא. (יחזקאל א) מאי דמות פסא. אלא לקבל כרסניא, דאית ליה שבועין ותריין גשרים. דיהא בר נש רשים בשבעין ותריין קשרים, וחולין דציצית, לקבל שבועין ותריין גשרים דכרסניא. דאינון תמנסר קשרים, וחולין לכל סטרא. דכרסניא דאיהו ה', לכל סטרא בארבע חיון דכרסניא, דאינון ד'. ושית דרגין דכרסניא, דאינון ו', ודא מטטרון, איהו כליל ארבע חיון. הדא הוא דכתיב, (ישעיה יא) ונער קטן נוהג בם. ואינון מיכאל גבריאל נוריאל רפאל. מטטרון (מלכים א') שש מעלות לכפא, דסלקין שית מאה, מטטרון, הוא כולל ארבע חיות. זהו שכתוב (ישעיה יא) ונער קטן נוהג בם, והם: מיכאל, גבריאל, נוריאל, רפאל. מטטרון, (מלכים א') שש מעלות לכפא, שעולים שש מאות, ציצית בשתי יודין.

פוחדים ממנו. תכלת הים, בשבילה נאמר כי תעבור במים אתף אני. שבסגולה זו (שמות טו) סוס ורכבו רמה בים, זה ממנה של מצרים.

מגוון זה פוחדים עליונים ותחתונים. מחנות הים פוחדים ממנו. ומחנות הרקיע, שהוא תכלת, ממנו פוחדים. מחנות התכלת (ומחנות הרקיעים ומחנות) שאשי הגיהנם פוחדים ממנה.

ותכלת זו היא דין, דינא - אדנ"י. דינא דמלכותא דינא, ושני גונים רשומים בטלית, אחד לבן ואחד תכלת. ועל שני גונים אלו נאמר, (שמות כד) ותחת רגליו כמעשה לבנת הספיר. לבנת - לבן הספיר, שהוא כלול בשני גונים, רחמים ודין, לבן ושחר. שחר התכלת. ועל שני גונים רמזו רבותינו, מאימתי קוראים את שמע בשחרית? משפיר בין תכלת ללבן. להיות בת המלך, קריאת שמע, יחוד הקדוש ברוך הוא, כלול משני גונים אלו, שהם יהו"ה אדנ"י, רחמים ודין. כמו שהקדוש ברוך הוא כולל שני גונים - יהו"ה אדנ"י, להיות רחמים ודין, כפא דין וכפא רחמים. (מטטרון).

במראה אבן ספיר דמות פסא. מה זה דמות פסא? אלא כנגד הכפא, שיש לו שבועים ושנים גשרים. שיהיה אדם רשום בשבועים ושנים קשרים, וחליות הציצית, כנגד שבועים ושנים גשרים של הכפא, שהם שמונה עשר קשרים, וחליות לכל צד. שהכפא שהוא ה', לכל צד בארבע חיות הכפא, שהם ד'. ויש מעלות הכפא, שהם ו', וזה מטטרון, הוא כולל ארבע חיות. ונער קטן נוהג בם, והם: מיכאל, גבריאל, נוריאל, רפאל. מטטרון, (מלכים א') שש מעלות לכפא, שעולים שש מאות, ציצית בשתי יודין.